

que es perden les ganes de jugar i apareix un estat d'ànim depressiu. Davant aquesta clínica normalment una anàlisi de sang detectarà la presència d'una glucèmia molt elevada que confirmarà el diagnòstic.

En canvi la diabetis no insulino-dependent sol aparèixer com hem dit en persones grans i fins i tot d'edat avançada, moltes vegades obesas, que de forma casual en una anàlisi de rutina o per un altre motiu es detecta un nivell de sucre a la sang sense haver aparegut cap manifestació clínica de la malaltia. Aquesta forma, que si bé aparentment és més "lleu", té l'inconvenient que pot passar desapercebuda durant molts anys amb tots els riscos, de cara a l'aparició de les complicacions de la diabetis que després veurem, que una situació de glucèmia sanguínia elevada de forma permanent ocasiona.

Existeixen seriosos indicis que el bon control del sucre en sang retarda o prevé l'aparició de complicacions de les quals parlarem en la propera revista. Si el diabètic no mesura mai o només ocasionalment el nivell del sucre a la sang, pot comportar, sense adonar-se'n, un control pobre, malgrat els seus símptomes no siguin importants. D'altra banda, molts diabètics se senten millor quan els seus controls milloren. L'objectiu ideal dels controls és

aconseguir uns nivells de sucre en sang normals, encara que això és difícil. Seria desitjable obtenir uns nivells de glucèmia inferior a 120mg/dl en dejuni i abans dels menjars i no sobrepassar els 180mg/dl una hora després dels àpats. Tots aquests objectius s'aconseguiran mitjançant la combinació de la injecció d'insulina, la dieta i l'exercici físic.

Descompensació del sucre a la sang

Es parla de "mal control" del sucre en sang quan els nivells de glucèmia no es mantenen en els nivells normals sinó que en ocasions estan més alts (hiperglucèmia). La hiperglucèmia més o menys mantinguda empitjora el pronòstic del malalt diabètic i facilita l'aparició de complicacions ja siguin agudes o cròniques (que moltes vegades no es manifesten fins al cap de molts anys).

La hipoglucèmia és una situació aguda ocasionada generalment per l'administració excessiva d'insulina o també per haver fet exercici físic imprevist o prolongat o bé per no haver menjat de forma suficient. La hipoglucèmia o descens del nivell de sucre a la sang es manifesta predominantment amb símptomes d'hiperestimulació per la descàrrega d'hormones que intenten compensar la hipoglucèmia i també amb

símptomes neurològics pel dèficit de sucre a nivell del sistema nerviós central.

Els símptomes poden variar d'una persona a una altra, encara que el malalt diabètic sol reconèixer ràpidament els seus propis símptomes. La majoria presenten sudoració i/o tremolor com a primer símptoma, però també és freqüent sentir mareig, fred, irritabilitat, gana, cansament i obnubilació. Si no s'ingereix sucre o qualsevol aliment dolç, la hipoglucèmia pot acabar amb la pèrdua de coneixement. Per això, és molt important que el malalt diabètic aprengui a reconèixer aquests símptomes, així com també els seus familiars i amics més propers que seria bo que coneguessin la situació del malalt per tal de poder-lo ajudar quan el comportament del diabètic faci sospitar que pugui presentar una crisi d'hipoglucèmia. La primera mesura, per tant, per corregir aquesta situació és la presa de terrons de sucre, caramels dolços, etc., que cal que el diabètic dugui a la butxaca. La forma de prevenir les hipoglucèmies és portar un estricte control de la glucèmia, complir amb els horaris dels àpats i amb l'administració d'insulina disminuint-ne la dosi quan es prevegui la realització d'activitat física o bé menjant alguna cosa abans d'aquesta.

Carles Pernal

14

Crítica de teatre

Comèdia sense paraules: *Entretrès*

Preu: de 1.500 a 3.000 pessetes
Lloc: Teatre Victòria
Avinguda Paral·lel, 67
Barcelona
Tel.: 93-441.39.39

Fa un parell de temporades, ja es va estrenar aquesta obra al teatre Victòria, va fer actuacions per Espanya, París i Nova York i... un altre cop a Barcelona!

El Tricicle (Paco Mir, Joan Gràcia i Carles Sana) va agafar una telecomèdia, li tragué la veu i d'aquella manipulació en sorgí una espècie

d'espectacle on riure de valent. Està assegurat.

L'obra consta d'un joc habitat per tres neuròtics perapunyetes: un músic, un actor i un escriptor. L'obra està plena de gags divertits; no se la pot perdre ningú a qui li agradi el teatre!

Anna Martínez